

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความร่วมมือของประชาชนในด้านการป้องกัน
อาชญากรรม เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ ได้แจกแบบสอบถามประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
จำนวน 258 ชุด การศึกษารั้งนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการศึกษาไว้ดังนี้คือ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความร่วมมือของประชาชนในด้านการป้องกัน
อาชญากรรม ได้ตั้งวัตถุประสงค์ในการศึกษาไว้ดังนี้คือ

1. เพื่อศึกษาระดับและพฤติกรรมการเข้ามีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นในกิจการ
ของรัฐที่มีต่อการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนด้วยความสมัครใจเองหรือมีการกระตุ้น
2. เพื่อศึกษาว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพล ผลกระทบต่อการเข้ามีส่วนร่วมของ
ประชาชนในท้องถิ่นเฉพาะพื้นที่ และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของความร่วมมือของประชาชนในท้องถิ่น
4. เพื่อเป็นแนวทางศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนระดับต่าง ๆ และส่งเสริม
การเข้ามีส่วนร่วมในกิจการของรัฐให้มากยิ่งขึ้นต่อไป

สาเหตุปัจจัยที่เกิดผลกระทบ ต่อความร่วมมือของประชาชนในด้านการป้องกันอาชญากรรม
นั้น มีมูลเหตุปัจจัยมาจากสาเหตุหลายประการ ดังนี้

ปัจจัยที่ 1 เกิดจากปัญหาสภาพแวดล้อมของชุมชน ทฤษฎีนิเวศวิทยา อาชญากรรมอุบัติ
ขึ้นจากสมมุติฐานที่ว่า อาชญากรรมเกิดจากอิทธิพลของสภาพแวดล้อมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในย่านที่มี
ชุมชนหนาแน่นและมีอัตราการเพิ่มของจำนวนประชากรค่อนข้างสูง

การสำรวจทางอาชญาวิทยาเกี่ยวกับพื้นที่ สภาพแวดล้อม และอาชญากรรม ได้เริ่มต้น
เมื่อไม่นานมานี้ พบว่าการกระทำผิดจะมีจำนวนมากในท้องที่ซึ่งเป็นย่านสลัมและย่านธุรกิจ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในย่านที่มีการเปลี่ยนแปลง อันได้แก่ ย่านที่มีการอพยพ ลักษณะของย่านที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม ซึ่งประกอบด้วย โรงงาน ท่าเรือ สถานีรถไฟ ศูนย์การค้า ในบริเวณเหล่านี้จะมีการหมุนเวียนของประชากรอยู่ตลอดเวลา มีอัตราการเพิ่มประชากรสูง แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของสภาพท้องถิ่นที่มีต่อกลุ่มประชากรที่อพยพเข้ามาใหม่ในทางที่จะผลักดันให้เกิดสภาพพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ตลอดเวลา เรียกว่าสภาพไร้ระเบียบสังคม (social disorganization) กล่าวคือ สภาพชุมชนปราศจากลักษณะพฤติกรรมที่เป็นบรรทัดฐาน ภาวะเช่นนี้ย่อมนำไปสู่สภาพไร้บรรทัดฐาน anomie ในที่สุด

สำหรับในเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลปทุมวันนั้น นับเป็นแหล่งที่มีประชากรจากต่างจังหวัดอพยพเข้ามาทำมาหากินเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและแหล่งเสื่อมโทรม นอกจากนั้นยังเป็นศูนย์กลางของธุรกิจการค้า การบันเทิง มีแหล่งมั่วสุมอบายมุข เช่น โรงแรม โรงนวด ไนต์คลับ อยู่เป็นจำนวนมาก สภาพที่เป็นอยู่จึงมีส่วนผลักดันให้มีอัตราการเกิดของอาชญากรรมค่อนข้างสูง ทั้งความร้ายแรงและจำนวนคดี

เมื่อประชาชนได้รับผลร้ายจากอาชญากรรมที่ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างมาก จึงเกิดการรวมตัวกันเพื่อแก้ไขปัญหาของตนเพื่อเป็นการบรรเทาผลร้ายโดยรวมมือกับทางเจ้าหน้าที่บ้านเมือง อันได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยการช่วยกันดูแลความสงบเรียบร้อย ป้องกันเหตุ เพราะอาชญากรรมเป็นปัญหาพื้นฐานของสังคม ทุกคนในสังคมควรที่จะมีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกัน ในการกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมนั้น ตำรวจจะต้องแสวงหาความร่วมมือกระตุ้นให้ประชาชนมีจิตสำนึกร่วมมือร่วมใจกันป้องกันอาชญากรรมเพื่อความผาสุกร่วมกัน ดังนั้น การเสริมสร้างความสัมพันธ์ร่วมมือกันระหว่างตำรวจกับประชาชน รวมถึงไปถึงหน่วยราชการต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ก่อให้เกิดการดำเนินการอย่างเป็นทางการเพื่อปฏิสัมพันธ์อันดีกับมวลชน มีความเข้าใจปัญหาซึ่งกันและกัน ตลอดจนร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผลที่เกิดขึ้นก็คือการที่ประชาชนได้รับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพตามกฎหมาย

ปัจจัยที่ 2 การที่ประชาชนมีการรวมกลุ่มกันมีสาเหตุจูงใจมาจากความกลัวต่อการสูญเสียผลประโยชน์ส่วนตัวที่จะเกิดขึ้น สาเหตุมูลฐานดั้งเดิมของมนุษย์ที่มารวมตัวกันอยู่ก็เพื่อต้องการได้รับความปลอดภัยและความสะดวกในการดำรงชีวิต หากมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาขัดขวางหรือกีดกันแล้วย่อมจะเกิดการต่อสู้ป้องกันสิทธิผลประโยชน์ขึ้น สำหรับปัญหาอาชญากรรมที่ทวีความรุนแรง และเกิดขึ้นอยู่

ตลอดเวลานั้น เป็นผลกระทบต่อความเป็นอยู่ ความสงบสุขของประชาชน จนไม่สามารถจะทนต่อสภาพไร้ระเบียบของสังคมได้ เกิดความกลัวในการสูญเสียผลประโยชน์พื้นฐานในการดำรงชีวิตตามปกติสุขที่เคยเป็นอยู่ จึงได้เกิดการรวมตัวกันรักษาผลประโยชน์ของสังคมไว้

ปัจจัยที่ 3 ปฏิสัมพันธ์ที่ดีของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทำให้เกิดความร่วมมือกันในชุมชน โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานการส่งเสริมความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างตำรวจกับประชาชน ดังคำกล่าวที่ว่า "ประชาชนคือต้นกำเนิดของตำรวจอย่างแท้จริง" การสร้างเสริมให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสำคัญรับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อให้ประชาชนเกิดความเลื่อมใสศรัทธาในตำรวจ ทำให้ประชาชนให้ความร่วมมือในกิจการของตำรวจ

ปัจจัยที่ 4 การที่ประชาชนมีการรวมกลุ่มกัน มีสาเหตุมาจากการพัฒนาระบบการศึกษา เมื่อประชาชนในชุมชนได้รับการศึกษาสูง ต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น จึงต้องมาอยู่ในสังคมร่วมกัน

รูปแบบและวิธีการ การมีส่วนร่วมของประชาชนตามแนวความคิดการป้องกันอาชญากรรม

ในการศึกษาเรื่องนี้จำเป็นต้องทราบถึงรูปแบบและวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนตามแนวความคิดในการป้องกันอาชญากรรมว่ามีรูปแบบอย่างไรบ้าง ดังต่อไปนี้

1. การแจ้งเหตุ แจ้งข่าวสารที่น่าสนใจ ซึ่งอาจนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายในด้านต่างๆ เช่น สถานที่ลักลอบเล่นการพนันบ่อยๆ การชกต่อยรวมตัวกันจะไปประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน โดยมีการคบคิด วางแผน หรือที่รวบรวมทรัพย์สินที่ได้มาจากการโจรกรรม เป็นต้น
2. การประสบเหตุการณ์กระทำผิดแล้วแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ทันที เพื่อให้จับกุม ระงับเหตุ เช่น คนร้ายลักทรัพย์, เหตุเพลิงไหม้, การทะเลาะวิวาท, ทำร้ายร่างกาย เป็นต้น
3. การประสบเหตุแล้วทำการจับกุมผู้กระทำผิดนำส่งเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายได้แก่ กรณีที่มีเหตุเกิดขึ้นแล้วผู้ประสบเหตุสามารถระงับเหตุและจับกุมคนร้ายได้ด้วย

ในกรณี ข้อ 1, 2, 3 นั้น ประชาชนอาจกระทำการโดยลักษณะต่างคนต่างทำ หรืออีกรูปแบบหนึ่งก็คือการรวมตัวกันเป็นกลุ่มหรือชมรมช่วยกันดูแลชุมชนในอาณาเขตของตน สำหรับความร่วมมือของประชาชนตามข้อ 1, 2 นั้นถือเป็นความร่วมมือขั้นต้น ตามข้อ 3 ถือเป็นความร่วมมือขั้นสูง

สรุปผลเบื้องต้นจากการวิจัย

สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 258 คน ส่วนมากเป็นเพศชายมีอายุระหว่าง 36-45 ปี มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 28.0 อาชีพที่ประกอบส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.0 ระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 58.5 มีสถานภาพทางครอบครัวคือ เป็นผู้ที่สมรสแล้ว มีการอยู่อาศัยในชุมชนเป็นระยะเวลายาวนาน 15 ปีขึ้นไป มากที่สุดร้อยละ 74.4

สภาพแวดล้อมของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่สลัมเป็นส่วนใหญ่ ปัญหาสำคัญในชุมชนคือ ปัญหาสุขภาพเสฟติดและปัญหาบ่อนการพนันรองลงมา นอกจากนั้นเป็นปัญหาการลักทรัพย์วิ่งราวทรัพย์ฯ

การรวมกลุ่มของประชาชน จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ในชุมชนจะมีการรวมกลุ่มอยู่ แล้วถึงร้อยละ 92.9 สาเหตุหลักที่ประชุมชนมารวมกลุ่มคือปัญหาอาชญากรรม ร้อยละ 70.2 ตอบว่ามารวมกลุ่มเพราะปัญหาความสะอาด ร้อยละ 56.2 และตอบว่าต้องการพัฒนาชุมชนให้เจริญก้าวหน้า ร้อยละ 50.4

รูปแบบของอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ ชีวิต ร่างกาย มักเกิดขึ้นในชุมชนเสมอ มีผลทำให้สมาชิกในชุมชนให้ความร่วมมือกันป้องกันอาชญากรรมมากขึ้น เพราะสมาชิกในชุมชนได้เล็งเห็นว่าอาชญากรรมประเภทนี้เป็นการกระทบกระเทือนต่อความสงบสุขและความปลอดภัยของสมาชิกในชุมชน อาชญากรรมที่พบมากที่สุดในชุมชนคือ การลักทรัพย์ มีจำนวนถึงร้อยละ 40.3 ผู้ติดยาเสฟติดร้อยละ 41.9 และจำหน่ายยาเสฟติดร้อยละ 38.4

การพิสูจน์สมมุติฐานผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานไว้ทั้งหมด 4 ข้อ ดังนี้คือ

1. ชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมที่เป็นปัญหามาก ส่งผลให้ประชาชนมีการรวมตัวกันแก้ปัญหาของตนร่วมกับทางเจ้าหน้าที่บ้านเมืองมากกว่าชุมชนที่มีปัญหาน้อย
2. ประชาชนที่มีความกลัวมาก จะมีการรวมตัวมากกว่าประชาชนในชุมชนที่มีความกลัวน้อย
3. ปฏิสัมพันธ์ที่ดีของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ส่งผลต่อความร่วมมือของประชาชนมากกว่าปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ดีของตำรวจชุมชนสัมพันธ์
4. ประชาชนที่มีการศึกษาสูงจะมีผลต่อการรวมตัวมากกว่าประชาชนที่มีการศึกษาต่ำ

การพิสูจน์สมมุติฐานที่ 1

1. ชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมที่เป็นปัญหามาก ส่งผลให้ประชาชนมีการรวมตัวกันแก้ปัญหาของตนร่วมกับทางเจ้าหน้าที่บ้านเมืองมากกว่าชุมชนที่มีปัญหาน้อย การพิสูจน์สมมุติฐานข้อนี้พบว่า เป็นความจริงชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมที่เป็นปัญหามาก จะส่งผลให้ประชาชนมีการรวมตัวกันสูงมาก พบว่าปัญหาสภาพชุมชนกับความร่วมมือของประชาชนในชุมชนมีความสัมพันธ์ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมกับการรวมตัวกันของชุมชน สภาพแวดล้อมของชุมชนที่มีปัญหา โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมที่เป็นย่านสลัม ซึ่งมีปัญหาในชุมชนมาก ระดับความร่วมมือจะอยู่ในระดับสูงคือ มีผู้ตอบเห็นด้วยจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 เมื่อพิจารณา $X^2 = 15.77$ ค่า $df. = 4$ ค่า $Sig = .00$ แสดงว่าความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมกับการรวมตัวกันของชุมชนมีความสัมพันธ์ในลักษณะที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ยืนยันการศึกษาของ Altman and Gardiner ในเรื่องการวางผังเมืองและชุมชน พบว่า อาชญากร มักจะฉวยโอกาสและเข้าครอบครองพื้นที่ที่ยุติภูมิ เช่น ถนนตรอก ซอย ร้านกาแฟ ฝ้าสิ่งเกตุพฤติกรรมของบุคคลภายในบ้านโดยปราศจากการระวางส่งสัยของเจ้าของบ้านหรือเจ้าของร้านกาแฟ และเลือกเวลาเข้าประทุษร้ายต่อทรัพย์สินหรือบุคคลในเคหะสถานได้ง่ายและมากขึ้น นอกจากนี้การที่ผู้อยู่อาศัยต่างละทิ้งถนนในละแวกบ้านของตน โดยเก็บตัวอยู่แต่ในอาคารบ้านเรือนย่อมมีผลกระทบต่อ การเพิ่มความผิดประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในเคหะสถาน และความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม ละแวกบ้านและชุมชน การขาดความรับผิดชอบต่อชุมชน ตลอดจนการอพยพเคลื่อนย้ายไปจากละแวกบ้าน สภาพเหล่านี้จะเป็นแหล่งเพาะอาชญากรรมให้ทวีจำนวนต่อไป จากสภาพแวดล้อมที่เป็นปัญหานี้มีความสัมพันธ์ต่อการรวมตัวของมนุษย์ให้หันมาปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่อให้ชุมชนของตนพ้นภัยจากอาชญากรรม เพราะฉะนั้นสภาพชุมชนที่มีปัญหานั้นจะส่งผลให้ประชาชนในชุมชนต้องหันมาร่วมมือกันอย่างเหนียวแน่น ผิดกับชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมดีอยู่แล้วจะมีความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจต่ำ

การพิสูจน์สมมติฐานที่ 2

2. ประชาชนที่มีความกลัวมาก จะมีการรวมตัวมากกว่าประชาชนในชุมชนที่มีความกลัวน้อย การพิสูจน์สมมติฐานในข้อนี้พบว่าความกลัวของประชาชนกับการรวมตัวกันมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงยอมรับสมมติฐานดังกล่าวข้างต้น

ความสัมพันธ์ของการรวมกลุ่มกับสาเหตุการจูงใจมาจากความกลัวการรวมกลุ่มของประชาชนในชุมชนนั้นมาจากความกลัวต่อการสูญเสียผลประโยชน์ พิจารณาได้จากความร่วมมือจะเกิดขึ้นระดับสูง ถ้ามีความกลัวมาก จากค่าที่ได้รับ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่ามีความร่วมมือสูงจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 ความร่วมมือระดับสูงถ้ากลัวมาก โดยมีค่าคำนวณได้ มีผู้ตอบจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของการรวมกลุ่มกับสาเหตุการจูงใจมาจากความกลัวนั้น พบค่าไคสแควร์ $X^2 = 22.23$ ค่า d.f = 4 ค่า Sig = .00 แสดงว่าสมมติฐานที่กำหนดว่าการรวมกลุ่มมาจากความกลัวนั้นเป็นความจริง การวิจัยครั้งนี้พบว่า มีการรวมกลุ่มกับสาเหตุการจูงใจมาจากความกลัวนั้นมีความแตกต่างกันระดับมีนัยสำคัญ จากข้อมูลดังกล่าวนี้สอดคล้องกับแนวความคิดการทำสัญญาประชาคม และการหลีกเลี่ยง จากสภาวะธรรมชาติในแง่ของ Thomas Hobbes มนุษย์ในสภาวะธรรมชาติ สภาวะธรรมชาติ มนุษย์เต็มไปด้วยความหวาดกลัวเป็นสภาวะสงคราม มนุษย์มีแรงผลักดันในรูปของความอยากมืออยากได้หรือความไม่มืออยากมืออยากได้ก็ตาม ปัญหาที่จะเกิดขึ้นตามมาส่วนหนึ่งเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ที่ถือส์กล่าวว่าธรรมชาติได้สร้างมนุษย์ให้มีความเท่าเทียมกันทั้งทางร่างกายและจิตใจนั้นเองความเสมอภาคของมนุษย์นี้ได้ก่อให้เกิดความเสมอภาคในความหวัง ที่จะได้ตามที่ตนต้องการหรือ ไม่ต้องการเมื่อมนุษย์เกิดความต้องการและความเสมอภาคในความหวังย่อมจะนำไปสู่สภาวะที่มนุษย์จะเกิดความขัดแย้งกันขึ้น มนุษย์ทุกคนต้องการให้ตัวเองอยู่รอดปลอดภัย สิ่งที่มนุษย์กลัวที่สุดคือการสูญเสียชีวิต การกระทำใดๆ ในสภาวะธรรมชาติจึงขึ้นอยู่กับ การคุ้มครองปกป้องชีวิตและทรัพย์สินของคน มนุษย์จึงต้องมารวมกลุ่มกันเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงสภาวะธรรมชาติ หลีกเลี่ยงความกลัวทั้งหลายมนุษย์จึงมารวมกันอยู่ในชุมชน จากหลักการดังกล่าวนี้สามารถกล่าวได้ว่าประชาชนที่มีความกลัวมากจะให้ความร่วมมือสูงกว่าประชาชนที่มีความกลัวน้อย

การพิสูจน์สมมุติฐานที่ 3

3. ปฏิสัมพันธ์ที่ดีของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ส่งผลต่อความร่วมมือของประชาชนมากกว่า ปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ดีของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ การศึกษาครั้งนี้พบว่าปฏิสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับประชาชน ประชาชนจะให้ความร่วมมือระดับสูงหากปฏิสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับประชาชนเป็นไปในด้านดี โดยประชาชนตอบว่าความร่วมมือสูง ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับประชาชนไม่ดีความร่วมมือของประชาชนจะต่ำ ปฏิสัมพันธ์ของตำรวจกับความร่วมมือมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ สมมุติฐานข้อนี้เป็นความจริง

ความสัมพันธ์ของความร่วมมือกับปฏิสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับประชาชน พบว่าประชาชนจะให้ความร่วมมือระดับสูง หากปฏิสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับประชาชนเป็นไปในด้านดี โดยประชาชนตอบว่าความร่วมมือสูง ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับประชาชน เป็นไปในด้านดี โดยมีจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 49.2 เมื่อพิจารณาถึงค่าความร่วมมือระดับสูง มีผู้ตอบค่าระดับความสัมพันธ์ของความร่วมมือกับปฏิสัมพันธ์ที่มีจำนวน 17 คน คิดเป็น ระดับ 29.3 มีค่าความร่วมมือสัมพันธ์กับปฏิสัมพันธ์ระดับปานกลางจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 62.8 มีค่าความร่วมมือกับปฏิสัมพันธ์ในระดับต่ำมีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ของการรวมกลุ่มกับปฏิสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับประชาชน พบว่าค่าไคสแควร์ $X^2 = 90.95$ ค่า $df. = 4$ ค่า $Sig = .00$ แสดงว่าความร่วมมือระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสัมพันธ์อย่างแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญ เพราะค่าที่ได้รับต่ำกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด .02 แสดงว่าสมมุติฐานที่กำหนดไว้มีความเป็นจริง

การพิสูจน์สมมุติฐานที่ 4

4. ประชาชนที่มีการศึกษาสูงจะมีผลต่อการรวมตัวมากกว่าประชาชนที่มีการศึกษาต่ำ จากการวิจัยข้อนี้พบว่าการศึกษาของประชาชนกับความร่วมมือมีลักษณะผกผันกัน เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงปฏิเสธสมมุติฐานดังกล่าว

ความสัมพันธ์ของการศึกษากับการรวมกลุ่มของประชาชน ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำ จะให้ความร่วมมือที่สูงกว่า มีจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 โดย ประชาชนที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้ความร่วมมือ 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 ค่าไคสแควร์ $X^2 =$

10.07 ค่า d.f. = 4 ค่า Sig = .03 แสดงความสัมพันธ์ของการศึกษากับการรวมกลุ่มกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยค่า Sig ต่ำกว่า .05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน แต่การศึกษาครั้งนี้พบว่าประชาชนที่มีการศึกษาค่ำจะให้ความร่วมมือกับชุมชนสูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาสูง ซึ่งขัดแย้งกับผลงานวิจัยการมีส่วนร่วมทางการเมือง จากผลการวิจัยของอัลมอนด์ (Almond) กับ เวอร์บา (Verba) พบว่าความสัมพันธ์ของการศึกษากับการมีส่วนร่วมทางการเมือง บุคคลที่มีการศึกษาค่ำจะยิ่งเข้าสู่ระบบการเมืองมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาค่ำ การศึกษาค่ำนี้ให้ผลในทิศทางที่ตรงกันข้าม เพราะยิ่งประชาชนมีระดับการศึกษาค่ำจะยิ่งมีความร่วมมือในชุมชนสูง ประชาชนยิ่งมีการศึกษาสูงความร่วมมือในชุมชนจะยิ่งต่ำลงไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการจัดตั้งกลุ่มความร่วมมือของประชาชนในทุกชุมชน แสวงหาแนวร่วมจากประชาชนจากทุกกลุ่มอาชีพให้เข้ามาเป็นคณะกรรมการชุมชน เช่น การแสวงหาประชาชนให้มาเป็นคณะกรรมการชุมชน หรือการแสวงหาแนวร่วมมาเป็นผู้ให้คำปรึกษาในการดำเนินงานในชุมชน ถ้าคณะกรรมการชุมชนมีความพร้อมในชุมชนนั้นอยู่แล้ว ก็จะทำให้การเข้าดำเนินงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์มีความคล่องตัวมากขึ้น
2. ใช้สื่อมวลชนทุกประเภทกระตุ้นเตือนการมีส่วนร่วมตลอดเวลา จะต้องจัดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้เห็นความสำคัญของการมีคณะกรรมการดูแลชุมชน และรายงานผลการประชุมการปฏิบัติงานในชุมชนให้ประชาชนทราบตลอดเวลา
3. ให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม การแจ้งเหตุ การแจ้งข่าวสารอย่างรวดเร็ว ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมด้วย เช่น ตำรวจบ้าน สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม โครงการเพื่อนบ้านเตือนภัย
4. การจัดโครงการอบรมเน้นทางด้านการพัฒนาและส่งเสริมความร่วมมือของชุมชน การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน กิจกรรมที่ควรเป็นคือการพัฒนาเยาวชน โครงการให้ความรู้แก่เยาวชน โครงการพัฒนาชุมชน โครงการป้องกันอัคคีภัย สำนัคดีใช้เครื่องดับเพลิงเคมีที่มีอยู่ในชุมชน โครงการส่องโลก โครงการป้องกันปราบปรามยาเสพติด โครงการเพื่อนบ้านเตือนภัย

5. สร้างความเข้าใจและสัมพันธ์ภาพที่ดีงามระหว่างตำรวจและประชาชน การที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์จะสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีงามได้นั้น ก็เนื่องมาจากตำรวจชุมชนสัมพันธ์ได้เข้าพบปะ เยี่ยมเยียนและเข้าร่วมกิจกรรมเสมอ การพบปะติดต่อกันเป็นประจำ ย่อมทำให้มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ประชาชนสามารถที่จะรับทราบ ข้อมูลข่าวสารจากทางราชการ ขณะเดียวกันตำรวจชุมชนสัมพันธ์ก็ได้รับการแจ้งข่าวเบาะแสของ อาชญากรรมที่ฝังตัวอยู่ในชุมชน

6. ตำรวจชุมชนสัมพันธ์จะต้องช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อน หรือการแก้ไขปัญหา ในชุมชน ตำรวจชุมชนจะต้องวิเคราะห์ปัญหาในชุมชนให้ละเอียดและถูกต้อง

7. อัตรากำลังตำรวจชุมชนสัมพันธ์มีจำนวนน้อยไป ในชุดปฏิบัติการหนึ่งๆ ประกอบด้วย ข้าราชการตำรวจสัญญาบัตร 1 นาย ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน 10 นาย อัตราตำรวจชุมชนสัมพันธ์ มีจำนวนน้อยไป ควรจะเพิ่มอัตรากำลังให้เหมาะสมกับขนาดของพื้นที่ การกำหนดให้ชุดปฏิบัติการ ทำหน้าที่ด้านชุมชนสัมพันธ์เพียงอย่างเดียว โดยจะให้ทำงานด้านนี้ต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญ (specialization) เฉพาะกรณี

8. ควรมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เพื่อที่จะติดตาม ตรวจสอบและการประเมินโครงการที่ถูกต้องได้ เพื่อนำผลที่ได้รับไปปรับปรุงการปฏิบัติงาน หรือ กำหนดรูปแบบการดำเนินงานให้ตรงกับความต้องการของประชาชนในชุมชน